

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 352

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Sâmbătă, 30 iunie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
105.	— Ordonanță de urgență privind frontiera de stat a României	1-11
107.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale	12-13
108.	— Ordonanță de urgență privind exploatațiile agricole.....	14-16

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind frontiera de stat a României

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *frontieră de stat* — linia reală sau imaginară care trece, în linie dreaptă, de la un semn de frontieră la altul ori, acolo unde frontiera nu este marcată în teren cu semne de frontieră, de la un punct de coordonate la altul; la fluviul Dunărea și celelalte ape curgătoare frontiera de stat este cea stabilită prin acordurile, convențiile și înțelegerile dintre România și statele vecine, cu luarea în considerare a faptului că principiul general acceptat de dreptul internațional fluvial este acela că frontiera trece pe mijlocul șenalului navigabil principal, iar la apele curgătoare nenavi-

gabile, pe la mijlocul pânzei de apă; la Marea Neagră frontiera de stat trece pe la limita exterioară și limitele laterale ale mării teritoriale a României;

b) *culoar de frontieră* — fâșia de teren situată de o parte și de alta a frontierei de stat, stabilită în baza acordurilor și convențiilor de frontieră încheiate de România cu statele vecine în scopul evidențierii și protejării semnelor de frontieră;

c) *fâșie de protecție a frontierei de stat* — fâșia de teren constituită de-a lungul frontierei de stat în scopul protejării semnelor de frontieră și asigurării controlului accesului în apropierea liniei de frontieră;

d) *frontiere interne* — frontierele comune terestre ale României cu fiecare dintre statele vecine cu care s-au încheiat acorduri, convenții sau alte înțelegeri internaționale

privind eliminarea controlului la frontiera comună, precum și aeroporturile pentru zborurile externe, curse regulate și neregulate, porturile maritime și fluviale pentru liniile regulate de pasageri și mărfuri care au ca punct de plecare sau ca destinație exclusivă alte aeroporturi sau porturi de pe teritoriile statelor sau comunităților de state cu care România a încheiat acorduri, convenții sau alte înțelegeri internaționale privind eliminarea controalelor la frontieră, fără escale în aeroporturi sau porturi din afara teritoriului acestora;

e) *frontiere externe* — frontiera terestră și maritimă, precum și aeroporturile și porturile maritime și fluviale, dacă acestea nu reprezintă frontiere interne;

f) *zbor intern* — orice zbor care are ca punct de plecare sau ca destinație teritoriul României, precum și orice zbor care are ca punct de plecare sau ca destinație exclusivă teritoriile statelor sau comunităților de state cu care România a încheiat acorduri, convenții sau alte înțelegeri internaționale privind eliminarea controlului la frontieră, fără escală pe teritoriul unui stat terț;

g) *stat terț* — orice alt stat decât statele cu care România a încheiat acorduri, convenții sau alte înțelegeri internaționale privind eliminarea controlului la frontieră;

h) *străin semnalat ca inadmisibil* — persoana care nu îndeplinește condițiile de intrare în țară prevăzute de legislația în vigoare privind regimul străinilor și persoana care nu îndeplinește condițiile pentru acordarea unei forme de protecție, conform dispozițiilor referitoare la statutul și regimul refugiaților;

i) *punct de trecere a frontierei* — orice loc organizat și autorizat de Guvernul României pentru trecerea frontierei de stat;

j) *punct de mic trafic și punct destinat trecerilor simplificate* — orice loc organizat și autorizat de Guvernul României pentru trecerea frontierei de stat a persoanelor din zona de frontieră, într-o formă simplificată, convenită prin convenții și acorduri încheiate cu statele vecine;

k) *control la frontieră* — activitatea desfășurată de personalul autorităților competente pentru asigurarea respectării condițiilor prevăzute de lege pentru trecerea frontierei de stat a persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor și a altor bunuri;

l) *infrațiune de frontieră* — fapta prevăzută de lege ca infrațiune, săvârșită în scopul trecerii ilegale peste frontiera de stat a persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor sau altor bunuri;

m) *trecere ilegală a frontierei de stat* — trecerea peste frontiera de stat în alte condiții decât cele prevăzute de legea română;

n) *transportator* — orice persoană fizică sau juridică care asigură, cu titlu profesional, transportul de persoane și bunuri pe cale aeriană, navală sau terestră;

o) *regim de control al poliției de frontieră* — totalitatea normelor prevăzute de lege cu privire la verificările desfășurate de polițiștii de frontieră asupra persoanelor, activităților sau imobilelor aflate în zonele de competență ale poliției de frontieră, pentru constatarea și sancționarea faptelor de încălcare a normelor prevăzute de lege.

CAPITOLUL II

Frontiera de stat a României

Art. 2. — (1) Frontiera de stat a României delimitează teritoriul statului român de teritoriul fiecăruia dintre statele vecine și marea teritorială a României de zona contiguă. În plan vertical frontiera de stat delimitează spațiul aerian și

subsolul statului român de spațiul aerian și subsolul fiecăruia dintre statele vecine.

(2) Frontiera de stat se stabilește prin lege, în conformitate cu prevederile tratatelor internaționale, convențiilor sau înțelegerilor încheiate de statul român cu statele vecine.

(3) Frontiera de stat a României este marcată, de regulă, în teren prin semne de frontieră, ale căror date topogeodezice sunt prevăzute în documentele de demarcare bilaterale, încheiate de statul român cu statele vecine.

Art. 3. — (1) Pentru protecția frontierei de stat și a semnelor de frontieră se constituie culoarul de frontieră și fâșia de protecție a frontierei de stat.

(2) Culoarul de frontieră și lățimea acestuia se convine de către statul român cu fiecare dintre statele vecine, astfel încât să asigure vizibilitatea și protecția semnelor de frontieră.

(3) Fâșia de protecție a frontierei de stat se stabilește de la linia de frontieră către interior și are o lățime de 20 metri. La frontiera de apă sau în locurile din imediata apropiere a frontierei de stat, în care terenurile sunt mlăștinoase, supuse erodărilor sau avalanșelor, fâșia de protecție a frontierei de stat se constituie mai în adâncime. Fâșia de protecție a frontierei de stat se constituie și se marchează prin grija administrației publice locale în colaborare cu Poliția de Frontieră Română.

(4) Nu se constituie fâșie de protecție a frontierei de stat la frontierele interne, la țărmul Mării Negre, la Dunăre, pe căile de comunicație și în zonele cu lucrări hidrotehnice situate la frontieră.

Art. 4. — (1) Pentru asigurarea executării pazei și controlului trecerii frontierei de stat se constituie zona de frontieră.

(2) Zona de frontieră cuprinde teritoriul aflat pe o adâncime de 30 km față de frontiera de stat și țărmul Mării Negre, către interior.

(3) În județele din interiorul țării unde funcționează aeroporturi și porturi deschise traficului internațional suprafața aeroportului sau a portului cu platformele, imobilele și instalațiile aferente reprezintă zonă supusă regimului de control al poliției de frontieră.

(4) Fâșiile de teren, situate pe o adâncime de 10 km de o parte și de cealaltă a malurilor Dunării interioare, deschisă navigației internaționale, sunt supuse regimului de control al poliției de frontieră.

CAPITOLUL III

Regimul juridic al frontierei de stat

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Art. 5. — (1) Regimul juridic al frontierei de stat cuprinde totalitatea normelor prevăzute de legislația internă care privesc frontiera de stat și desfășurarea diferitelor activități în zona de frontieră, în zona aeroporturilor și porturilor deschise traficului internațional.

(2) Asigurarea respectării regimului juridic al frontierei de stat revine autorităților care au atribuții privind controlul la trecerea frontierei de stat și autorităților administrației publice locale.

Art. 6. — (1) Frontiera de stat a României poate avea regim de frontieră internă sau frontieră externă.

(2) Regimul de frontieră internă se poate stabili pentru toate acțiunile de trecere a frontierei de stat sau numai pentru o parte din ele.

(3) În situația în care România semnează un document internațional privind eliminarea controlului la frontieră cu un stat sau cu o comunitate de state cu care nu are frontiere comune, se consideră că are frontieră internă cu acel stat sau cu acea comunitate de state prin frontierele aeroportuare sau portuare, după caz.

Art. 7. — (1) Culoarul de frontieră și fâșia de protecție a frontierei de stat fac parte din domeniul public al statului și se administrează de către autoritățile administrației publice locale, în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Administrația publică locală asigură curățarea și întreținerea culoarului de frontieră, întreținerea și repararea semnelor de frontieră sau, la nevoie, înlocuirea acestora, conform prevederilor documentelor bilaterale încheiate cu statele vecine. Aceste activități se desfășoară la termenele stabilite prin acordurile, convențiile sau înțelegerile de frontieră încheiate cu statele vecine sau, ori de câte ori este nevoie, la cererea și sub supravegherea nemijlocită a Poliției de Frontieră Române.

(3) În fâșia de protecție a frontierei de stat polițiștii de frontieră au dreptul să instaleze mijloace de semnalare a trecerilor peste frontieră și de supraveghere a liniei de frontieră. Dacă situația o impune, pentru termene limitate, până la dispariția stării care determină necesitatea, în fâșia de protecție a frontierei de stat se pot face și alte lucrări necesare în vederea îndeplinirii atribuțiilor de către polițiștii de frontieră.

(4) Suprafețele de teren cuprinse între fâșia de protecție a frontierei de stat și culoarul de frontieră sau malul apelor, după caz, se administrează de către persoanele fizice sau juridice cărora le aparțin, cu respectarea normelor prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Accesul persoanelor în fâșia de protecție a frontierei de stat până la culoarul de frontieră sau malul apelor, după caz, este permis în baza documentelor de identitate, cu aprobarea administrației publice locale și cu avizul șefului formațiunii locale a poliției de frontieră.

(6) Accesul persoanelor pentru efectuarea unor activități dincolo de fâșia de protecție a frontierei de stat, în situația în care aceasta se constituie mai în adâncime, precum și în insulele și ostroavele aparținând statului român, situate în apele de frontieră, este permis numai prin locurile și în condițiile stabilite de administrația publică locală și cu avizul șefului formațiunii locale a poliției de frontieră.

(7) Accesul persoanelor în insulele și ostroavele de formațiune nouă din apele de frontieră este permis numai după determinarea apartenenței acestora, pe baza înțelegerilor încheiate între statul român și statul vecin.

Art. 8. — (1) Trecerea frontierei de stat a României de către persoane, mijloace de transport, mărfuri și alte bunuri se face prin punctele de trecere a frontierei de stat deschise traficului internațional, denumite în continuare *puncte de trecere*.

(2) Trecerea frontierei de stat a României se poate face și prin alte locuri, în condițiile stabilite de comun acord prin documente bilaterale încheiate de România cu statele vecine.

(3) Trecerea frontierei de stat de către persoane se face cu respectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Trecerea frontierei de stat a mijloacelor de transport, mărfurilor și altor bunuri se face cu respectarea legilor ce reglementează regimul vamal.

Art. 9. — (1) Deschiderea de noi puncte de trecere sau închiderea temporară ori definitivă a celor existente se face prin hotărâre a Guvernului.

(2) Guvernul României va da publicității lista cuprinzând punctele de trecere a frontierei de stat deschise traficului internațional, punctele de mic trafic și de treceri simplificate.

(3) Denumirea punctului de trecere, suprafața pe care o cuprinde, specificul de activitate și orarul de funcționare se afișează la loc vizibil, la intrarea în punctul de trecere.

(4) Deschiderea ocazională a unor puncte de trecere în vederea desfășurării unor activități cu caracter festiv sau religios și orarul lor de funcționare se efectuează cu aprobarea inspectorului general al poliției de frontieră.

(5) Punctele de trecere, punctele de mic trafic și cele destinate trecerilor simplificate funcționează în subordinea Ministerului de Interne.

Art. 10. — (1) Administratorii aeroporturilor și porturilor în care funcționează puncte de trecere, precum și cei ai punctelor de trecere rutiere care au două sau mai multe fluxuri pe sens vor asigura în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență separarea fluxurilor de pasageri prin amenajarea unor puncte de control separate, individualizate astfel:

a) pentru cetățenii români sau aparținând statelor cu care România a încheiat documente bilaterale de eliminare a controlului la frontieră, punctul de control va fi individualizat cu drapelul României și al/ale statului/statelor parte la înțelegerea internațională, urmate de denumirea în clar a acestora, în limba română și în limbile de circulație internațională;

b) pentru cetățenii altor state punctul de control va fi individualizat cu inscripția „ALTE STATE”, în limba română și în limbile de circulație internațională.

(2) Imobilele în care funcționează punctele de trecere și terenurile aferente acestora, care constituie domeniu public al statului ori domeniu privat și se administrează de către una dintre autoritățile sau instituțiile prevăzute la art. 12 alin. (1) ori de alte persoane juridice, se pun în mod gratuit la dispoziție celorlalte autorități cu competențe de control la trecerea frontierei de stat.

(3) În situația în care trecerea frontierei se efectuează temporar prin alte puncte de trecere care nu sunt deschise traficului internațional de persoane și mărfuri, solicitantul asigură, după aprobarea deschiderii temporare a punctului de trecere, condiții corespunzătoare de efectuare a controlului pentru trecerea frontierei, respectiv: punerea la dispoziție a spațiilor de lucru și a utilităților, transportul personalului, spații de cazare și indemnizațiile de deplasare, conform legii.

Art. 11. — (1) În punctele de trecere se organizează și se efectuează controlul de frontieră al persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor și al altor bunuri atât la intrarea, cât și la ieșirea din țară.

(2) Controlul efectuat la trecerea frontierei de stat are ca scop verificarea și constatarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege pentru intrarea și ieșirea în/din țară a persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor și altor bunuri.

Art. 12. — (1) În punctele de trecere își desfășoară activitatea personalul tuturor autorităților publice care au, potrivit legii, competențe pe linia controlului la trecerea frontierei de stat.

(2) Atribuțiile personalului prevăzut la alin. (1) se stabilesc de autoritățile publice în structura cărora acesta funcționează, potrivit prevederilor legale.

(3) Autoritățile publice prevăzute la alin. (1) colaborează și răspund, în limita competențelor legale, de desfășurarea în bune condiții a traficului de călători, mijloace de transport, mărfuri și de alte bunuri.

Art. 13. — (1) În baza documentelor bilaterale încheiate de statul român cu statele vecine se pot organiza puncte de trecere comune pe teritoriul uneia dintre părțile semnatare ale acestora.

(2) Regulile de lucru ale personalului fiecăreia dintre părți și modul de cooperare în punctul de trecere comun se stabilesc prin documentul de înființare a acestora.

(3) Funcționarii români care își desfășoară activitatea în punctele de trecere comune aplică prevederile legii române cu privire la controlul trecerii frontierei de stat.

Art. 14. — (1) Șeful punctului de trecere este polițist de frontieră și coordonează întreaga activitate din punctul de trecere; acesta împreună cu șefii unităților tuturor autorităților care au, potrivit legii, competențe de control privind trecerea frontierei de stat organizează modul de desfășurare a activității echipelor de control.

(2) Șeful punctului de trecere verifică și ia măsurile corespunzătoare pentru respectarea legalității, pe timpul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu, de către personalul propriu și al celorlalte autorități cu competențe de control pentru trecerea frontierei care își desfășoară activitatea în punctul de trecere.

(3) Polițistul de frontieră care își desfășoară activitatea în punctul de trecere este obligat să se sesizeze din oficiu asupra încălcării prevederilor legale referitoare la trecerea frontierei de stat și la controlul trecerii frontierei de stat de către participanții la traficul de frontieră și personalul prevăzut la art. 12 alin. (1).

(4) Șeful punctului de trecere poate dispune efectuarea supracontrolului după încheierea controlului de frontieră, atât la intrarea, cât și la ieșirea din țară.

(5) Accesul persoanelor în punctul de trecere, altele decât persoanele aparținând autorităților publice care au, potrivit legii, competențe de control privind trecerea frontierei de stat, se stabilește de șeful acestuia.

Art. 15. — Regulile de exploatare și întreținere privind podurile, căile ferate și rutiere, liniile de comunicații și apele care intersectează linia frontierei de stat ori au ax comun cu aceasta sunt stabilite prin acorduri, convenții și înțelegeri încheiate de statul român cu statele vecine.

Art. 16. — (1) Pentru soluționarea problemelor rezultate din înțelegerile bilaterale de frontieră se numesc, prin hotărâre a Guvernului, reprezentanți/împuterniciți de frontieră și locțiitori ai acestora, precum și delegați în comisiile mixte interguvernamentale, din rândul funcționarilor Poliției de Frontieră Române, precum și al altor reprezentanți ai unor autorități interesate.

(2) Atribuțiile și modul de lucru ale funcționarilor prevăzuți la alin. (1) se stabilesc prin acordurile, convențiile și înțelegerile de frontieră încheiate de România cu statele vecine.

SECȚIUNEA a 2-a

Efectuarea controlului pentru trecerea frontierei de stat

Art. 17. — (1) Controlul pentru trecerea frontierei de stat române se efectuează, de regulă, în echipă constituită din personalul autorităților prevăzute la art. 12 alin. (1). Șeful echipei de control este polițist de frontieră.

(2) În punctele de trecere portuare, din echipa de control face parte și reprezentantul căpitaniei portului. O dată cu echipa de control au acces pe navele de mărfuri și reprezentanții agenției de navlosire, precum și alte persoane autorizate, conform legii.

(3) În punctele de trecere aeroportuare echipa de control va fi însoțită de un reprezentant al companiei aeriene reprezentate pe aeroport.

(4) În situațiile în care controlul nu se poate efectua în echipă constituită potrivit alin. (1), personalul autorității care trebuie să își desfășoare activitatea separat de restul echipei îl va informa, la terminarea controlului, pe șeful de tură al poliției de frontieră despre rezultatul controlului.

Art. 18. — (1) Controlul pașapoartelor și al celorlalte documente pentru trecerea frontierei de stat române, eliberate de autoritățile române, precum și al celor eliberate de autoritățile străine, recunoscute sau acceptate de statul român, potrivit legii, se face de către polițistul de frontieră.

(2) La controlul de frontieră cetățenii străini sau apatrizii care intră în România trebuie să facă dovada că îndeplinesc condițiile și formalitățile de intrare și de ședere stabilite de statul român.

(3) În cazurile în care se constată că documentele de călătorie prevăzute la alin. (1) nu întrunesc condițiile prevăzute de lege pentru a da dreptul titularului acestora să intre ori să iasă în/din țară sau există suspiciuni cu privire la autenticitatea documentelor, șeful punctului de trecere va dispune clarificarea situației și luarea măsurilor prevăzute de lege.

(4) Șeful punctului de trecere poate dispune întreruperea călătoriei unei persoane dacă s-a constatat că aceasta nu îndeplinește cerințele prevăzute de lege pentru trecerea frontierei de stat române.

Art. 19. — La trecerea frontierei de stat, după efectuarea controlului documentelor privind identitatea persoanelor autoritatea vamală efectuează controlul vamal, potrivit regulamentărilor vamale.

Art. 20. — (1) În punctul de trecere a frontierei de stat controlul sanitar-uman, sanitar-veterinar, fitosanitar și cel privind protecția mediului se organizează și se execută potrivit normelor stabilite de legislația în vigoare, în condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, înainte de efectuarea celorlalte tipuri de control.

(2) Controlul pentru protecția sanitară a teritoriului României și cel privind protecția mediului se execută, potrivit legii, asupra persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor și altor bunuri, indiferent de proveniența și destinația lor. Persoanei care nu se supune controlului sanitar nu i se permite trecerea frontierei de stat.

(3) Autoritățile publice centrale care răspund de administrația publică, agricultură, alimentație și silvicultură, de transport și de protecția mediului stabilesc prin ordin comun al miniștrilor punctele de trecere a frontierei de stat prin care se efectuează importul, exportul și tranzitul de animale și produse animale, vegetale și produse vegetale, deșeuri și substanțe chimice periculoase. Trecerea mijloacelor de transport destinate acestor transporturi prin alte puncte de trecere este interzisă.

(4) În funcție de volumul traficului, de situația epizootiilor, epifitilor și de convențiile încheiate cu alte state, în punctul de trecere se pot executa numai controlul documentelor de trecere a frontierei, al documentelor însoțitoare ale mărfii și controlul fizic al mijloacelor care transportă animale sau produse animale, vegetale ori produse vegetale și deșeuri sau substanțe chimice periculoase. Controlul sanitar-veterinar, fitosanitar și pentru protecția mediului în detaliu se efectuează la locul de destinație al transportului, potrivit legii.

(5) În situația în care punctul de trecere este deschis și pentru trecerea persoanelor, a altor mijloace de transport, mărfuri și bunuri, pentru efectuarea controlului sanitar-veterinar, fitosanitar și pentru protecția mediului se stabilește în perimetrul punctului de trecere un spațiu anume destinat. Acesta va fi situat în lateral sau separat de spațiul pentru controlul persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor și bunurilor care nu fac obiectul acestui tip de control.

(6) În situația în care animalele și produsele animale sau vegetalele și produsele vegetale, deșeurile sau substanțele chimice periculoase nu corespund standardelor prevăzute pentru trecerea frontierei de stat, personalul specializat al Poliției Sanitare-Veterinare, al Poliției Fitosanitare sau al autorității de protecție a mediului va interzice trecerea acestora peste frontieră, informându-i despre aceasta pe șeful punctului de trecere și pe șeful biroului vamal de control și vămuire la frontieră.

(7) În cazul bolilor care impun instituirea carantinei, în situații care nu suferă amânare, autoritatea publică centrală care răspunde de sănătate și/sau autoritatea publică centrală care răspunde de agricultură, alimentație și silvicultură iau/ia primele măsuri de prevenire și combatere a acestora, potrivit legii, pe care le comunică de îndată celorlalte autorități interesate. În aceste cazuri controlul sanitar de specialitate și măsurile de prevenție sanitară se efectuează în detaliu asupra tuturor persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor și bunurilor. Cu sprijinul administrației publice locale se stabilesc spațiile în care se aplică măsurile de profilaxie sanitară, sanitară veterinară și fitosanitară.

(8) În spațiul destinat controlului sanitar-veterinar se organizează și se aplică măsurile de prevenire a răspândirii bolilor de la animale la om, stabilite de inspectorii sanitari veterinari, conform legii. În acest spațiu agenții economici autorizați să efectueze serviciile prevăzute de legea sanitară veterinară organizează și dispun instalațiile necesare.

Art. 21. — (1) Trecerea peste frontiera de stat de către persoane fizice a armelor de vânatoare, de tir și munițiilor aferente acestora, a armelor cu aer comprimat, precum și a armelor de panoplie este permisă numai dacă acestea sunt înscrise în documentele de trecere a frontierei, de către autoritățile care au eliberat aceste documente sau au acordat viza română.

(2) Persoanele care la intrarea în România au asupra lor arme și muniții, altele decât cele prevăzute la alin. (1), au obligația să le depună la poliția de frontieră, urmând să fie restituite proprietarului, potrivit legii.

(3) Însoțitorii delegațiilor străine la nivelul șefilor de stat ori la nivel guvernamental, precum și militarii pot avea asupra lor și pot introduce în țară arme de autoapărare și munițiile aferente, pe bază de reciprocitate, dacă acestea sunt notificate prin Ministerul Afacerilor Externe și, respectiv, Ministerul Apărării Naționale sau Ministerul de Interne.

(4) La trecerea frontierei de stat militarii români participanți la operațiuni în sprijinul păcii sau în scopuri umanitare, la exerciții militare comune cu unități din alte state, precum și forțele militare străine care participă la activități ce implică intrarea, staționarea sau tranzitarea teritoriului României conform tratatelor și înțelegerilor internaționale la care România este parte, pot avea asupra lor armamentul, tehnica de luptă și munițiile necesare, dacă acestea sunt notificate prin Ministerul Apărării Naționale sau Ministerul de Interne.

Art. 22. — (1) Armele de vânatoare, de tir, cu aer comprimat, munițiile pentru acestea, precum și armele de panoplie aflate asupra călătorilor în tranzit, pe care aceștia le-au declarat, se sigilează la intrarea în țară de către personalul poliției de frontieră.

(2) Pe timpul tranzitării teritoriului României călătorilor le este interzis să înstrăineze armele și munițiile sau să rupă sigiliile aplicate. La ieșirea din țară se verifică integritatea și autenticitatea sigiliilor și dacă datele de identificare a armelor și munițiilor corespund cu cele înscrise în documentul de trecere a frontierei de stat. Dacă sigiliile nu sunt intacte ori datele nu corespund cu cele înscrise în docu-

mentele de trecere a frontierei de stat sau armele și munițiile au fost înstrăinate integral ori în parte, călătorilor în cauză li se întrerupe călătoria până la clarificarea situației de către autoritățile competente.

(3) Tranzitarea prin România a armelor de vânatoare sau de tir și a munițiilor corespunzătoare, aparținând unor persoane juridice străine, se face cu aprobarea prealabilă a șefului direcției teritoriale a poliției de frontieră competente.

Art. 23. — (1) Armele și munițiile prevăzute la art. 21 alin. (1) și (2), care nu au fost declarate, precum și alte arme și muniții descoperite cu ocazia controlului pentru trecerea frontierei de stat se rețin în vederea confiscării și se predau pe bază de proces-verbal autorităților competente.

(2) Persoanele în cauză se rețin și se predau autorităților competente în vederea clarificării situației lor.

Art. 24. — Dispozițiile art. 21 și 23 se aplică și în cazul substanțelor explozive, al materialelor biologice cu potențial de contaminare în masă, al substanțelor stupefiante sau psihotrope și al medicamentelor care conțin substanțe stupefiante sau psihotrope în cantități mai mari decât cele necesare pentru tratamentul personal, precum și al dispozitivelor sau recipientelor încărcate cu substanțe toxice sau radioactive aflate asupra persoanelor sau, după caz, în mijloacele de transport rutiere, feroviare, navale ori aeriene care trec frontiera de stat română.

Art. 25. — (1) La autoturismele, autobuzele, autocarele, automărfarele și celelalte mijloace de transport rutiere care intră sau ies din țară controlul pentru trecerea frontierei se efectuează în punctele de trecere rutiere.

(2) În punctele de trecere, în cazul transporturilor multimodale, controlul mijloacelor prevăzute la alin. (1) se efectuează înainte de îmbarcarea/debarcarea în/de pe mijlocul de transport naval, aerian sau feroviar.

Art. 26. — Controlul pentru trecerea frontierei al trenurilor se efectuează în stația de frontieră sau, pe parcurs, între stația de frontieră și o stație interioară.

Art. 27. — (1) La navele care intră sau ies din porturile românești în/din curse externe controlul pentru trecerea frontierei se efectuează în punctele de trecere portuare.

(2) La navele care urmează să oprească în porturile situate pe Dunăre, în care nu funcționează puncte de trecere, controlul pentru trecerea frontierei se efectuează în primul port, situat în amonte sau în aval de acest port, în care funcționează un punct de trecere. La ieșirea din țară controlul se efectuează în portul de unde pleacă nava în cursa externă, în situația în care în acesta există un punct de trecere; în caz contrar, navele respective sunt obligate să oprească pentru control în unul dintre porturile Galați, Sulina, Tulcea, Constanța-Sud sau Moldova Veche.

(3) La navele sub pavilion străin care navighează în sectorul Dunării de Jos, între porturile Sulina și Brăila, controlul pentru trecerea frontierei se efectuează la intrare în portul Sulina, iar la ieșire, în unul dintre porturile Brăila, Galați, Tulcea sau Sulina, dacă din aceste porturi navele pleacă direct în cursele externe. Controlul navelor care navighează prin canalul Dunăre—Marea Neagră se efectuează la intrare în portul Constanța-Sud, iar la ieșire, în ultimul port românesc din care navele pleacă în cursă.

(4) În portul Cernavodă se controlează numai acele nave care sosesc sau pleacă în cursă externă din portul Basarabi, Poarta Albă, Medgidia sau Cernavodă.

(5) Controlul pentru trecerea frontierei se efectuează în portul Sulina asupra tuturor navelor care navighează prin acesta spre porturile Reni sau Ismail; în portul Sulina nu sunt supuse controlului navele românești și străine care vin din aceste porturi și nu se opresc într-un port românesc, precum și navele de mărfuri și pasageri sub pavilion

românesc care navighează între porturile Constanța, Sulina, Galați și Brăila, la intrarea și la ieșirea din sectorul Dunării de Jos.

(6) Navele sub pavilion străin care navighează în aval pe Dunărea interioară și urmează să o tranziteze cu oprire efectuează controlul la intrarea în țară în portul Călărași, iar pentru ieșirea din țară, în ultimul port din care pleacă, dacă este organizat punct de trecere a frontierei, sau în portul Galați. Pentru navigația în amonte de acest sector al Dunării controlul la intrarea în țară se efectuează în portul Galați, iar pentru ieșirea din țară, în ultimul port din care pleacă nava, dacă este organizat punct de trecere a frontierei, sau în portul Călărași.

(7) Navele sub pavilion străin care navighează în tranzit fără oprire pe Dunărea interioară sau pe canalul Dunăre — Marea Neagră sunt supuse controlului în portul Călărași, respectiv în portul Galați.

Art. 28. — (1) În cazul în care în rada portului a eșuat o navă sau la bordul unei nave a izbucnit un incendiu, navele de salvare sau cele desemnate să intervină pentru salvare pot să iasă în radă pentru acordare de ajutor, fără a li se efectua controlul pentru trecerea frontierei. Aceste situații se aduc la cunoștință șefului punctului de trecere, de îndată, de către căpitania portului.

(2) Când în port a izbucnit un incendiu sau a apărut un pericol iminent care afectează siguranța navelor ori care pune în pericol siguranța navelor, acestora li se permite ieșirea din port în radă, fără a li se efectua controlul pentru trecerea frontierei.

Art. 29. — (1) Activitatea de căutare și salvare a vieții omenești în marea teritorială se organizează și se desfășoară pe baza acordurilor bilaterale dintre statele riverane Mării Negre, încheiate în conformitate cu prevederile Convenției internaționale (SAR) din 1979 privind căutarea și salvarea pe mare, adoptată la Hamburg la 27 aprilie 1979.

(2) Delimitarea regiunilor de căutare/salvare între statele riverane Mării Negre nu este legată de delimitarea liniei de frontieră.

(3) Serviciile de căutare și salvare se desfășoară în conformitate cu principiul primului sosit la locul unde are loc activitatea de căutare și salvare, dacă prin acordurile bilaterale ale României cu statele riverane Mării Negre nu se stabilește altfel. Salvatorul este obligat să își anunțe prezența și motivul acesteia în apele teritoriale ale României sau deasupra acestora, prin stația radiocoastă care va informa imediat căpitania portului în a cărei zonă de jurisdicție se află salvatorul și inspectoratul județean al poliției de frontieră.

(4) Pentru îndeplinirea prevederilor alin. (1) și numai în scopul căutării locului de producere a accidentelor maritime și al salvării supraviețuitorilor, cu excepția cazurilor în care statele riverane Mării Negre convin altfel, se autorizează intrarea imediată în/deasupra mării teritoriale a României a unităților de salvare aparținând celorlalte state riverane.

Art. 30. — (1) Controlul documentelor privind identitatea străinilor, membri ai echipajelor navelor care execută voaje internaționale, și a pasagerilor pentru trecerea frontierei se efectuează cu respectarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.335/2000 pentru aprobarea Normelor metodologice de punere în aplicare a prevederilor Convenției privind facilitarea traficului maritim internațional (FAL), adoptată la Londra la 9 aprilie 1965, cu modificările și completările ulterioare.

(2) La navele românești de transport de mărfuri care, din motive justificate, sunt obligate să staționeze în rada portului, accesul la uscat al membrilor echipajelor este permis cu aprobarea șefului punctului de trecere. În acest caz

controlul navelor se execută după intrarea lor în port, iar controlul carnetelor de marinar se efectuează la coborârea pe uscat.

Art. 31. — (1) Membrilor echipajelor navelor aflate în rada portului, asupra cărora la sosire nu s-a efectuat controlul pentru trecerea frontierei, li se poate acorda asistență medicală cu accesul medicului la bord, la cererea comandantilor de navă și cu aprobarea șefului punctului de trecere.

(2) În baza avizului organelor sanitare competente debarcarea marinarilor străini în vederea internării în unul dintre spitalele orașului portuar se aprobă de șeful punctului de trecere, la cererea căpitaniei portului.

Art. 32. — (1) Marinarii rămași pe teritoriul României după plecarea navei se vor prezenta la agenția companiei de navigație de care aparține nava, pentru a li se rezolva situația. Dacă în localitatea portuară nu există agenție de navigație, șeful punctului de trecere permite marinarilor plecarea din țară cu altă navă.

(2) Marinarilor străini aflați pe nave în porturile românești, care urmează să se deplaseze în interes de serviciu într-un alt port sau într-o altă localitate de pe teritoriul României, pentru a lua legătura cu misiunea diplomatică sau cu oficiul consular al statului ai cărui cetățeni sunt, li se acordă, la cerere, viză de intrare. Cererea de viză se rezolvă prin agenția de navlosire sau prin agenția de navigație a statului de care aparține nava ori de către șefii punctelor de trecere. În cazul deplasării marinarilor spre alte state li se acordă vize de tranzit.

(3) Trecerea oricărui membru al echipajului unei nave străine în echipajul altei nave străine, aflată în unul dintre porturile românești, se face prin modificarea corespunzătoare de către comandantii celor două nave a listelor cuprinzând echipajul acestora, cu acordul agenților navelor. Listele cuprinzând echipajele sunt prezentate la căpitania portului, la șeful punctului de trecere a frontierei la biroul vamal și la biroul direcției de sănătate publică din port de către agenții navelor.

Art. 33. — (1) La navele de pasageri sub pavilion românesc sau sub pavilion străin, precum și la pasagerii aflați pe navele de mărfuri care vin sau pleacă în/din România controlul documentelor la trecerea frontierei se efectuează asupra persoanelor și bunurilor la debarcarea și, respectiv, îmbarcarea la/de pe nave.

(2) Accesul pasagerilor străini la uscat este permis numai după îndeplinirea formalităților legale pentru trecerea frontierei de stat.

Art. 34. — Șefii misiunilor diplomatice, oficiilor consulare, precum și șefii reprezentanțelor organizațiilor internaționale aflate pe teritoriul României, în limitele convențiilor la care statul român este parte, au acces la bordul navelor de comerț străine aflate în porturile sau apele teritoriale românești, în baza cărților de identitate eliberate de Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 35. — Accesul la bord al membrilor de familie ai marinarilor străini îmbarcați pe navele aflate în porturile românești care navighează între porturile Constanța, Sulina și Moldova Veche se face pe baza pașapoartelor ori a altor documente de trecere a frontierei, la cererea comandantului navei și cu avizul șefului punctului de trecere.

Art. 36. — (1) În aeroporturi controlul pentru trecerea frontierei se face la plecarea și la sosirea aeronavelor în/din curse internaționale. Când din cauze de forță majoră o aeronavă de transport internațional nu își poate continua cursa și călătorii în tranzit nu au legături imediate, acestora li se permite, la cerere, accesul în localitate până la îmbarcarea în prima aeronavă sau tranzitarea teritoriului

României cu alte mijloace de transport, în baza vizei de tranzit acordate în punctul de trecere, potrivit legii.

(2) În cazul în care aeronavele care efectuează curse internaționale aterizează din cauze de forță majoră pe aeroporturi care nu sunt destinate traficului internațional, situate în afara zonei de frontieră, controlul pentru trecerea frontierei se asigură de către unitatea de poliție și autoritatea vamală cele mai apropiate.

(3) Călătorilor în tranzit, cu escală în România, nu li se efectuează controlul pașapoartelor dacă nu părăsesc aerogara, cu excepția situațiilor deosebite ce reclamă efectuarea acestui control.

Art. 37. — Avioanele militare românești și străine și echipajele lor, atunci când aterizează sau decolează de pe aeroporturi românești deschise traficului internațional, se supun regulilor prevăzute la art. 36.

SECȚIUNEA a 3-a

Accesul, circulația și alte activități ce se desfășoară în zona de frontieră și în punctele de trecere a frontierei de stat

Art. 38. — (1) Zborurile aeronavelor civile care execută operațiuni aeriene în spațiul aferent zonei de frontieră vor fi comunicate Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de către operatorii aerieni care efectuează zborurile respective, cu cel puțin o oră înainte de decolare, cu precizarea tipului și înmatriculării aeronavei, a itinerarului și a orarului de zbor.

(2) Zborurile având drept scop acordarea asistenței medicale sau a ajutorului umanitar de urgență, efectuate în spațiul aerian aferent zonei de frontieră, se comunică Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de către operatorii aerieni care execută zborurile respective, înainte de decolare, cu precizarea tipului și înmatriculării aeronavei, a itinerarului și a orarului de zbor.

(3) Zborurile menționate la alineatele precedente, pentru care, conform reglementărilor aeronautice în vigoare, este necesară obținerea unei autorizații de survol, se comunică Inspectoratului General al Poliției de Frontieră de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română în momentul emiterii autorizației respective.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul zborurilor efectuate pe căile aeriene alocate traficului aerian internațional.

Art. 39. — În zona de frontieră, pe adâncimea de 500 metri de la linia de frontieră către interior, cu avizul direcției teritoriale a poliției de frontieră competente, se pot executa activități cum sunt: mineritul, exploatarile de țitei, de gaze, de ape minerale, de ape termale, exploatarile forestiere, balastiere sau de cariere, lucrările de îmbunătățiri funciare și irigații, îndiguirile, lucrările sau construcțiile pe cursurile de apă, lucrări de asigurare a condițiilor de navigație, construcțiile și amenajările turistice, de agrement sau de altă natură, cercetările sau prospecțiile geologice.

Art. 40. — Pescuitul industrial și sportiv în apele de frontieră, apele maritime interioare și în marea teritorială se efectuează, în condițiile legii, în locurile și sectoarele stabilite de autoritățile competente, cu avizul prealabil al șefului inspectoratului județean al poliției de frontieră.

Art. 41. — Bărcile și ambarcațiunile înmatriculate potrivit legii, aflate în apele de frontieră și apele maritime interioare, se păstrează în locurile stabilite de căpitanii de port sau, după caz, de autoritățile administrației publice locale, cu avizul șefilor sectoarelor poliției de frontieră, luându-se măsuri de către cei care le dețin, pentru a se preveni folo-

sirea acestora la trecerea ilegală a frontierei de stat, la practicarea contrabandei sau la alte activități ilicite.

Art. 42. — (1) Activitățile de agrement și sportive în apele de frontieră se pot desfășura cu aprobarea căpitaniei de port sau, după caz, a administrației publice locale și cu avizul șefului sectorului poliției de frontieră.

(2) În apele de frontieră, în marea interioară și în marea teritorială navele cu excursioniști, precum și orice altă navă sau ambarcațiune nu au voie să acosteze decât în porturi sau în alte locuri special amenajate în acest scop. În caz de forță majoră acostarea se poate face în orice punct de pe malul românesc, anunțându-se cea mai apropiată formațiune locală a poliției de frontieră sau, în lipsa acesteia, a poliției. Dispozițiile acestui alineat nu se aplică cetățenilor români posesori de bărci.

(3) Avizul direcției teritoriale a poliției de frontieră competente este obligatoriu pentru navele și ambarcațiunile străine care navighează pe Dunărea interioară, pe brațul Tulcea și brațul Sulina.

Art. 43. — Pășunatul animalelor este permis în timpul zilei până la fâșia de protecție a frontierei de stat, la frontiera externă, sau până la culoarul de frontieră, la frontiera internă, iar noaptea, până la 500 metri față de acestea, către interior, în locurile stabilite de autoritățile administrației publice locale și cu avizul șefului sectorului poliției de frontieră.

Art. 44. — (1) Vânătoarea de-a lungul frontierei de stat pe adâncimea de 500 metri de la fâșia de protecție a frontierei de stat, la frontiera externă, sau de la culoarul de frontieră, la frontiera internă, către interior, pentru frontiera de uscat, și de la limita terenului inundabil, pentru frontiera de apă, este interzisă.

(2) Vânătoarea organizată a animalelor de pradă, pe adâncimea prevăzută la alin. (1), este admisă numai ziua și numai de la fâșia de protecție a frontierei de stat, la frontiera externă, sau de la culoarul de frontieră, la frontiera internă, către interior, pe baza hotărârilor consiliilor locale și cu avizul prealabil al șefului sectorului poliției de frontieră.

Art. 45. — (1) Orice activitate în punctele de trecere a frontierei de stat, alta decât efectuarea controlului de frontieră, se poate desfășura numai după obținerea prealabilă a avizului din partea șefului direcției teritoriale a poliției de frontieră competente sau a șefului structurii de coordonare a punctelor de trecere aeroportuare, a autorităților administrației publice locale și a altor autorități prevăzute de lege, după caz.

(2) Încălcarea condițiilor prevăzute în avizul eliberat conform alin. (1) poate duce la retragerea avizului și la sancționarea contravențională a titularului acestuia.

Art. 46. — (1) Persoanelor care se deplasează sau care desfășoară diferite activități în apropierea frontierei de stat le este interzis:

- să tragă cu arma peste frontiera de stat;
- să deterioreze sau să distrugă semnele de frontieră, instalațiile sau mijloacele tehnice de pază ale poliției de frontieră;
- să utilizeze focul deschis fără luarea măsurilor pentru împiedicarea propagării focului la vecinătăți;
- să fixeze pe bandă magnetică, pe hârtie sau alt suport imagini care să redea porțiuni din teritoriul statelor vecine;
- să facă schimb de obiecte sau corespondență peste frontiera de stat, în alte puncte decât cele destinate prin lege acestui scop;

f) să desfășoare activități care pot polua apele, marea, aerul sau solul în zona de frontieră, precum și apele maritime aflate sub jurisdicția statului român;

g) să poarte convorbiri neautorizate peste linia de frontieră;

h) să comită fapte, gesturi sau să profereze expresii jignitoare la adresa statului vecin sau a cetățenilor acestuia.

(2) Restricțiile prevăzute la alin. (1) lit. d), e) și g) sunt aplicabile doar în situația în care acestea sunt prevăzute în acordurile sau convențiile provitoare la frontieră încheiate de România cu statele vecine.

Art. 47. — În situații deosebite, pe timpul unor acțiuni ale poliției de frontieră, se poate opri temporar accesul și desfășurarea unor activități în apropierea frontierei de stat în afara localităților. Aceste măsuri vor fi aduse la cunoștință autorităților administrației publice locale și populației în timp util.

CAPITOLUL IV

Sistemul de Informare Național privind circulația persoanelor și bunurilor prin frontieră (SIF)

SECȚIUNEA 1

Dispoziții privind înființarea, scopul funcționării și gestionarea SIF

Art. 48. — Se înființează Sistemul de Informare Național privind circulația persoanelor și bunurilor prin frontieră, denumit în continuare *SIF*, sistem unitar la nivel național, prin care se ține evidența, se prelucrează și se valorifică informațiile cu privire la criminalitatea transfrontalieră și infracțiunile de frontieră, la persoane și bunuri.

Art. 49. — (1) Scopul funcționării SIF constă în sprijinirea acțiunilor de menținere a ordinii publice și siguranței naționale și aplicarea prevederilor legale cu privire la circulația persoanelor și bunurilor pe teritoriul României.

(2) Autoritatea publică centrală care gestionează și răspunde de SIF este Ministerul de Interne.

Art. 50. — (1) SIF cuprinde acele categorii de date referitoare la persoane fizice și bunuri care sunt furnizate de autoritățile publice, denumite în continuare *autorități semnalante*, necesare asigurării respectării regimului juridic al frontierei de stat, precum și altor interese legitime ale statului.

(2) Autoritățile semnalante răspund de veridicitatea datelor introduse sau transmise pentru a fi introduse în SIF.

Art. 51. — Utilizarea SIF se face cu respectarea dispozițiilor legale privind protecția datelor, precum și protecția persoanei împotriva prelucrării automate neautorizate a datelor referitoare la persoane.

SECȚIUNEA a 2-a

Funcționarea SIF

Art. 52. — În SIF pot să introducă date, să le modifice, să le șteargă și să le prelucreze autoritățile cu atribuții în domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale, cele cu atribuții în domeniul respectării regimului juridic al frontierei de stat, precum și autoritatea judecătorească, potrivit competențelor legale, pe baza protocoalelor încheiate de Ministerul de Interne cu fiecare autoritate.

Art. 53. — (1) Cu privire la persoane sunt introduse următoarele date:

a) numele și prenumele, numele anterior, pseudonimele sau poreclele care au fost eventual înregistrate separat;

b) semnele fizice particulare, obiective și inalterabile;

c) prima literă a celui de-al doilea prenume;

d) data și locul nașterii;

e) sexul;

f) cetățenia;

g) mențiunea că persoanele în cauză sunt înarmate, după caz;

h) mențiunea că persoanele în cauză sunt violente, după caz;

i) motivul semnalării;

j) măsura care trebuie luată.

(2) Includerea altor date cu privire la persoane se face potrivit legii.

Art. 54. — Datele privind străinii semnalati ca inadmisibili sunt introduse în SIF în temeiul unei comunicări făcute de o autoritate administrativă sau judecătorească, potrivit legii.

Art. 55. — (1) Datele privind persoanele căutate în vederea extrădării sau expulzării se introduc sau se transmit de către autoritatea care a dispus măsura, potrivit legii.

(2) În situația în care motivul semnalării este săvârșirea unei infracțiuni, autoritatea semnalantă comunică, o dată cu semnalarea, documentele și următoarele informații care privesc cazul:

a) autoritatea care a emis cererea;

b) începerea urmăririi penale, existența unui mandat de arestare, a unui mandat de aducere ori a unei hotărâri judecătorești executorii;

c) natura și calificarea juridică a infracțiunii;

d) descrierea circumstanțelor săvârșirii infracțiunii, inclusiv momentul, locul, gradul de participare la infracțiuni a persoanei semnalate;

e) consecințele infracțiunii, în măsura posibilităților.

Art. 56. — (1) Datele privind persoanele dispărute se introduc de organele abilitate ale Ministerului de Interne și ale Ministerului Justiției.

(2) În SIF pot fi introduse, de către autoritățile autorizate sau la solicitarea autorităților interesate, și date referitoare la persoanele care necesită o formă de protecție, potrivit legii.

Art. 57. — (1) Pentru a preveni săvârșirea infracțiunilor de frontieră și amenințărilor la ordinea publică în SIF pot fi introduse date provizorii referitoare la persoane sau bunuri, în scopul urmăririi lor și al controlului la frontieră, dacă:

a) există indicii temeinice că persoana în cauză intenționează să comită sau comite infracțiuni;

b) aprecierea persoanei în cauză permite, în temeiul faptelor sancționate de lege, comise până în prezent, să se presupună că aceasta va comite și în viitor alte asemenea fapte.

(2) O semnalare poate fi introdusă în SIF de către sau la cererea autorităților responsabile pentru siguranța națională, dacă permite să se presupună că informațiile prevăzute la alin. (4) sunt necesare pentru prevenirea unei amenințări grave din partea persoanei în cauză sau a altor amenințări grave pentru siguranța internă și externă a României.

(3) În cadrul supravegherii sub acoperire următoarele informații pot fi culese și introduse în SIF, în total sau în parte, cu ocazia controlului la frontieră sau a altor controale polițienești și vamale efectuate în interiorul țării:

a) faptul că persoana sau vehiculul semnalat a fost găsit;

b) locul, momentul sau motivul verificării;

c) itinerarul și destinația călătoriei;

d) persoanele care însoțesc persoana în cauză sau ocupanții vehiculului;

- e) vehiculul utilizat;
- f) obiectele transportate;
- g) circumstanțele în care a fost găsită persoana sau vehiculul.

(4) Cu ocazia culegerii informațiilor se iau măsuri pentru a nu pune în pericol caracterul discret al supravegherii.

(5) În cadrul controlului specific menționat la alin. (1) persoanele, vehiculele și bunurile transportate pot fi percheziționate, pentru realizarea scopului prevăzut la alin. (2) și (3); dacă controlul specific nu este autorizat, acesta se va transforma, în mod automat, în supraveghere.

Art. 58. — (1) Datele privind bunurile căutate pentru a fi confiscate sau pentru a fi utilizate ca probe într-un proces penal se introduc în SIF.

(2) Dacă în urma unei căutări se descoperă existența unei semnalări privind un bun găsit, poliția de frontieră contactează autoritatea semnalată pentru a conveni asupra măsurilor necesare; în acest scop pot fi transmise și date cu caracter personal, cu respectarea prevederilor legale privind protecția datelor cu caracter personal.

(3) În SIF se introduc date referitoare la următoarele categorii de bunuri:

- a) vehiculele cu motor cu o capacitate cilindrică mai mare de 50 cm³, furate sau pierdute;
- b) remorcile și rulotele care au o masă netă mai mare de 750 kg, furate sau pierdute;
- c) armele de foc furate sau pierdute;
- d) formulare cu regim special, în alb, furate sau pierdute;
- e) documentele care atestă identitatea persoanei (documente de identitate, pașapoarte, permise de conducere), care au fost furate sau pierdute;
- f) bancnotele sau titlurile de valoare suspecte;
- g) alte bunuri cu regim special, potrivit legii, furate sau pierdute.

Art. 59. — (1) În afara autorităților prevăzute la art. 52 alin. (1) pot avea acces la datele introduse în SIF și alte autorități publice, în baza protocolului încheiat cu Ministerul de Interne.

(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) și cele prevăzute la art. 52 alin. (1), stabilite să utilizeze baza de date a SIF, vor comunica Ministerului de Interne, pentru autorizare, structurile proprii desemnate să utilizeze SIF. Autorizarea va cuprinde datele care se pot căuta și scopul pentru care poate fi efectuată căutarea.

(3) Mijloacele tehnice și costurile necesare realizării accesului se asigură de fiecare autoritate interesată, cu respectarea cerințelor de natură tehnică impuse de gestionarul SIF.

SECȚIUNEA a 3-a

Controlul

Art. 60. — (1) Orice autoritate dintre cele prevăzute la art. 52 alin. (1) și la art. 59 alin. (1) poate reproduce date introduse în SIF de altă autoritate numai cu acordul acesteia și numai pentru îndeplinirea atribuțiilor legale.

(2) Semnalările autorităților altor state, care au un sistem similar de informare, la care Poliția de Frontieră Română, Poliția Română sau Direcția Generală a Vămirilor are acces conform unui document bilateral, se utilizează în conformitate cu prevederile aceluia document.

Art. 61. — (1) Orice modificare a scopului utilizării datelor din SIF se face cu acordul autorității române sau străine semnalate și numai pentru a preveni o amenințare gravă și iminentă pentru interesul public, ordinea publică și siguranța națională ori săvârșirea altor fapte grave.

(2) Datele nu pot fi utilizate în scopuri administrative; fac excepție datele privind străinii semnalati ca inadmisibili.

Art. 62. — (1) Autoritățile prevăzute la art. 52 alin. (1) și la art. 59 alin. (1) sunt responsabile pentru exactitatea, actualitatea și legalitatea introducerii datelor în SIF. Numai autoritatea în cauză are dreptul să modifice, din proprie inițiativă sau la solicitarea gestionarului SIF, să adauge sau să ștergă datele pe care le-a introdus.

(2) Dacă o altă autoritate, un alt organ al administrației de stat sau o altă persoană, alta decât cea semnalată, deține probe că unele date introduse în SIF nu corespund stării de fapt, informează fără întârziere gestionarul SIF, care are obligația să ceară autorității semnalate corectarea sau ștergerea datelor în cauză.

Art. 63. — Fiecare autoritate prevăzută la art. 52 alin. (1) și la art. 59 alin. (1) desemnează un organ de control însărcinat să verifice corectitudinea introducerii datelor proprii în SIF sau dacă prelucrarea și utilizarea acestor date nu încalcă drepturile persoanei la care se referă. În acest scop organul de control are acces la secțiunea de date proprii introduse în SIF.

Art. 64. — (1) Datele introduse în SIF, referitoare la persoanele prevăzute la art. 56, se păstrează numai pe durata necesară atingerii scopului pentru care au fost furnizate. Necesitatea păstrării acestor date se examinează periodic, la un interval de cel mult 3 ani de la introducerea lor, de către autoritatea semnalată. Datele referitoare la bunuri și obiecte se examinează periodic, la un interval de cel mult 1 an.

(2) Organul de control poate stabili, după caz, termene de examinare mai scurte, dacă împrejurările sau faptele semnalate permit acest lucru.

(3) Gestionarul SIF informează autoritățile prevăzute la art. 52 alin. (1) și la art. 59 alin. (1) despre ștergerile de date programate în sistem, acordând un preaviz de o lună.

(4) Autoritatea semnalantă poate decide în termenul de examinare să mențină semnalarea, dacă menținerea ei este necesară scopurilor pentru care a fost făcută. Orice prelungire făcută trebuie comunicată gestionarului SIF. Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și pentru semnalările care au fost prelungite.

Art. 65. — (1) Celelalte date, altele decât cele prevăzute la art. 64, sunt păstrate cel mult 10 ani, datele referitoare la documentele de identitate eliberate și la bancnotele înregistrate cel mult 5 ani, iar cele referitoare la vehiculele cu motor, remorci și rulote cel mult 3 ani.

(2) După intervalul de timp prevăzut la alin. (1) datele respective se mai păstrează timp de un an într-o arhivă constituită la gestionarul SIF. Arhiva se va putea consulta numai în scopul verificării ulterioare a exactității și legalității introducerii datelor în SIF. După trecerea acestui interval datele vor fi distruse.

Art. 66. — Fiecare autoritate prevăzută la art. 52 alin. (1) și la art. 59 alin. (1) răspunde pentru orice prejudiciu cauzat unei persoane prin utilizarea fișierului SIF.

Art. 67. — (1) Fiecare autoritate prevăzută la art. 52 alin. (1) și art. 59 alin. (1) adoptă, în ceea ce privește domeniul său de responsabilitate din cadrul SIF, măsurile necesare pentru:

- a) a preveni accesul oricărei persoane neautorizate la instalațiile utilizate pentru prelucrarea datelor personale;
- b) a preveni citirea, copierea, modificarea sau eliminarea suporturilor de date de către persoane neautorizate;
- c) a preveni introducerea neautorizată a unor date în fișier și orice consultare, modificare sau ștergere neautorizată a unor date personale introduse în fișier;

d) a preveni utilizarea sistemului de prelucrare automată a datelor de către persoane neautorizate prin intermediul echipamentelor de transmitere a datelor;

e) a garanta că, în ceea ce privește utilizarea unui sistem automat de prelucrare a datelor, persoanele autorizate au acces numai la datele pentru care sunt responsabile;

f) a garanta că se pot controla și stabili autoritățile cărora li s-au transmis date personale prin echipamentul de transmitere a datelor;

g) a garanta că se poate controla și stabili, ulterior, care date personale au fost introduse în sistemul de prelucrare automată a datelor, precum și momentul și persoanele care le-au introdus;

h) a preveni citirea, copierea, modificarea sau ștergerea datelor personale în timpul transmiterii lor sau al transportului suporturilor de date.

(2) Pentru prelucrarea datelor în secțiunea sa fiecare autoritate poate desemna numai persoane cu calificare specială, supuse controalelor de securitate la accesul în spațiile de lucru și la instalațiile utilizate pentru prelucrarea datelor personale.

CAPITOLUL V

Răspunderi și sancțiuni

Art. 68. — Încălcarea dispozițiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență atrage, după caz, răspunderea penală, civilă, contravențională sau administrativă a persoanei vinovate.

Art. 69. — Pentru faptele prevăzute la art. 46 lit. f) polițiștii de frontieră și organele specializate ale administrației publice centrale și locale aplică prevederile dispozițiilor legale privind protecția mediului.

Art. 70. — (1) Intrarea sau ieșirea din țară prin trecerea ilegală a frontierei de stat constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită în scopul sustragerii de la executarea unei pedepse, fapta se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

Art. 71. — (1) Fapta persoanei care racolează, îndrumă sau călăuzește una sau mai multe persoane în scopul trecerii frauduloase a frontierei de stat, precum și a celei care organizează această activitate constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Fapta de a se asocia sau a iniția constituirea unei asocieri în scopul săvârșirii faptei prevăzute la alin. (1) ori aderarea sau sprijinirea sub orice formă a unei astfel de asocieri se pedepsește cu închisoare de la 3 la 10 ani.

Art. 72. — Tentativa la infracțiunile prevăzute la art. 70 și 71 se pedepsește.

Art. 73. — Bunurile și valorile care au servit sau care au fost destinate să servească la săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 70 și 71 ori care au fost obținute prin săvârșirea acestor infracțiuni, dacă sunt ale infractorului, se confiscă.

Art. 74. — Orice utilizare a datelor din SIF care nu este conformă cu dispozițiile legii constituie abuz în serviciu contra intereselor persoanelor și se pedepsește conform Codului penal.

Art. 75. — Sunt contravenții, dacă potrivit legii penale nu sunt considerate infracțiuni, următoarele fapte:

a) tragerea cu arma peste frontiera de stat, deteriorarea ori distrugerea semnelor de frontieră, a instalațiilor sau mijloacelor tehnice de pază, supraveghere și control ale Poliției de Frontieră Române, utilizarea focului deschis fără luarea măsurilor pentru împiedicarea propagării focului la vecinătăți, în apropierea liniei de frontieră;

b) aducerea în România de către transportatorii aerieni, navali sau terestri a cetățenilor străini sau apatrizi fără documente de trecere a frontierei, cu documente sau vize false ori falsificate, sau ascunși în mijloacele de transport;

c) refuzul sub orice formă de a permite autorităților de frontieră vizitarea aeronavelor, navelor, mijloacelor de transport rutiere sau feroviare, a magaziiilor, hambarelor și a altor locuri ce prezintă interes pentru controlul de frontieră;

d) refuzul unei persoane de a da relații pentru stabilirea identității sale, de a se legitima cu actele de identitate ori de a prezenta la control bagajele sau mijloacele de transport, la cererea organelor poliției de frontieră sau ale poliției;

e) accesul la uscat fără aprobarea șefului punctului de trecere al membrilor echipajelor navelor românești de transport de mărfuri care din motive justificate sunt obligate să staționeze în raza portului; neprezentarea după plecarea navei a marinarilor rămași pe teritoriul României, la agenția companiei de navigație de care aparține nava, pentru a li se rezolva situația; accesul la bord al membrilor de familie ai marinarilor străini îmbarcați pe navele aflate în porturile românești care navighează între porturile Constanța, Sulina și Moldova Veche fără pașaport ori alte documente de trecere a frontierei sau fără avizul șefului punctului de trecere; desfășurarea oricărei activități în punctele de trecere a frontierei de stat, alta decât efectuarea controlului de frontieră, fără avizul șefului direcției teritoriale a poliției de frontieră competente, al șefului structurii de coordonare a punctelor de trecere aeroportuare, al administrației publice locale sau al altei autorități prevăzute de lege, după caz;

f) accesul persoanelor în fâșia de protecție a frontierei de stat până la culoarul de frontieră sau malul apelor, după caz, fără documente de identitate sau fără aprobarea administrației publice sau avizul șefului formațiunii locale a poliției de frontieră; accesul persoanelor pentru efectuarea unor activități dincolo de fâșia de protecție a frontierei de stat, în situația în care aceasta se constituie mai în adâncime, precum și în insulele și ostroavele aparținând statului român, situate în apele de frontieră, prin alte locuri sau în alte condiții decât cele stabilite de administrația publică locală sau fără avizul șefului formațiunii locale a poliției de frontieră; accesul persoanelor în insulele și ostroavele de formațiune nouă din apele de frontieră înainte de determinarea apartenenței acestora; desfășurarea activităților prevăzute la art. 39 fără avizul direcțiilor teritoriale ale poliției de frontieră; efectuarea pescuitului în apele de frontieră în alte locuri sau alte sectoare decât cele stabilite de autoritățile competente; păstrarea bărcilor și ambarcațiunilor aflate în apele de frontieră sau în apele maritime interioare în alte locuri decât cele stabilite de autoritățile competente sau neluarea de către cei care le dețin a măsurilor necesare pentru a preveni folosirea acestora la trecerea ilegală a frontierei de stat, la practicarea contrabandei sau la alte activități ilicite; desfășurarea activităților de agrement și sportive în apele de frontieră fără aprobarea căpitaniei de port sau, după caz, a administrației publice locale sau fără avizul șefului sectorului poliției de frontieră; acostarea fără drept a navelor ambarcațiunilor cu excursioniști în alte locuri decât porturile sau locurile special amenajate în acest scop sau lipsa avizului direcției teritoriale a poliției de frontieră competente în cazul navelor și ambarcațiunilor străine care navighează pe Dunărea interioară pe brațul Tulcea și brațul Sulina; pășunatul animalelor în timpul zilei dincolo de fâșia de protecție a frontierei de stat, la frontiera externă sau dincolo de culoarul de frontieră, la frontiera internă; pășunatul animalelor în timpul nopții în alte locuri decât cele stabilite de autoritățile administrației publice locale sau fără avizul

șefului sectorului poliției de frontieră; vânătoarea de-a lungul frontierei de stat, pe adâncimea de 500 metri de la fâșia de protecție a frontierei de stat, la frontiera externă, sau de la culoarul de frontieră, la frontiera internă, către interior, pentru frontiera de uscat, și de la limita terenului inundabil, pentru frontiera de apă; desfășurarea vânătorii, prevăzută la art. 44 alin (2), fără avizul prealabil al șefului sectorului poliției de frontieră; fixarea pe bandă magnetică, pe hârtie sau pe alt suport a imaginilor care redau porțiuni din teritoriul statelor vecine, de către persoanele care se deplasează sau care desfășoară diferite activități în apropierea frontierei de stat, dacă acest lucru este prevăzut în acordurile sau convențiile privitoare la frontieră încheiate de România cu statele vecine; purtarea de convorbiri neautorizate peste linia de frontieră, dacă acest lucru este prevăzut în acordurile sau convențiile privitoare la frontieră încheiate de România cu statele vecine; comiterea sau proferarea de către persoanele care se deplasează sau desfășoară activități în apropierea frontierei de stat de fapte, gesturi sau expresii jignitoare la adresa statului vecin sau a cetățenilor acestuia, dacă acestea sunt prevăzute în acordurile sau convențiile privitoare la frontieră încheiate de România cu statele vecine.

Art. 76. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 75 se sancționează după cum urmează:

a) cu închisoare contravențională de la 15 zile la 3 luni sau cu amendă de la 5.000.000 lei la 50.000.000 lei cele de la lit. a);

b) cu amendă de la 30.000.000 lei la 150.000.000 lei cele de la lit. b);

c) cu amendă de la 5.000.000 lei la 25.000.000 lei cele de la lit. e);

d) cu amendă de la 3.000.000 lei la 15.000.000 lei cele de la lit. c) și d);

e) cu amendă de la 1.000.000 lei la 10.000.000 lei cele de la lit. f).

(2) Sancțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se aplică transportatorului pentru fiecare persoană transportată.

(3) Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor. Fac excepție contravențiile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), cărora nu li se aplică dispozițiile art. 25—27.

(4) Cuantumul amenzilor se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Art. 77. — (1) Contravențiile prevăzute la art. 75 se constată și sancțiunile se aplică, potrivit legii, după caz, de către personalul Poliției de Frontieră Române, al Poliției Române sau de către împuterniciții autorităților administrației publice locale.

(2) În cazul sancțiunilor cu amendă contravenientul poate face plângere, în termen de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal de constatare a contravenției, la instanța de judecată, potrivit legii.

(3) În cazul contravențiilor prevăzute la art. 75 lit. a), dacă agentul constator apreciază că sancțiunea amenzii este îndestulătoare, aplică amenda. În caz contrar procesul-verbal de constatare a contravenției se trimite de îndată judecătoriei în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția. Împotriva hotărârii pronunțate de instanță se poate face cerere de reexaminare, în termen de 24 de ore de la pronunțare, dacă contravenientul a fost prezent la dezbateri, sau de la comunicare, dacă a lipsit de la dezbateri.

(4) Sancțiunea închisorii contravenționale poate fi aplicată minorilor numai dacă au împlinit vârsta de 16 ani; în acest caz limitele sancțiunii prevăzute în prezenta ordonanță de urgență se reduc la jumătate.

(5) În cazul minorilor care nu au împlinit vârsta de 16 ani se aplică prevederile legii privind regimul ocrotirii unor categorii de minori.

Art. 78 — Din sumele rezultate din amenzile aplicate conform art. 76, precum și din valorificarea bunurilor de contrabandă sau a altor bunuri supuse confiscării, conform legii, o cotă de 50% va reveni Poliției de Frontieră Române, Poliției Române sau autorității publice locale din care face parte agentul constator. Această sumă se reține integral ca venituri extrabugetare, cu titlu permanent, și va fi repartizată astfel: 20% pentru premiarea persoanelor care au descoperit săvârșirea faptei și au aplicat sancțiunea, iar 80% pentru finanțarea cheltuielilor materiale și de capital; sumele rămase necheltuite la sfârșitul fiecărui an se reportează în anul următor, având aceeași destinație.

Art. 79. — Amenzile aplicate persoanelor fizice sau juridice străine pot fi plătite și în valuta liber convertibilă, prin transformarea amenzilor din lei în valuta convertibilă, la cursul valutar oficial în vigoare la data săvârșirii contravenției.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale și tranzitorii

Art. 80. — Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență se completează cu prevederile acordurilor, convențiilor și altor înțelegeri internaționale în materie, încheiate de România cu terțe state, ratificate potrivit legii.

Art. 81. — Ministerul de Interne va elabora normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență, pe care le va supune Guvernului spre adoptare în termen de 40 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 82. — La intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Legea nr. 56/1992 privind frontiera de stat a României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 24 august 2000, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul de interne,
Nicolae Berechet,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea și completarea Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Declarația privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat constituie titlu de creanță și devine titlu executoriu la data la care creanța bugetară este scadentă conform legii.“

2. Alineatul (5¹) al articolului 21 va avea următorul cuprins:

„(5¹) Contribuția de asigurări sociale pentru persoanele care beneficiază de plăți compensatorii se suportă de bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj la nivelul unei treimi din cota stabilită pentru condiții normale de muncă.“

3. La articolul 21, după alineatul (5¹) se introduce alineatul (5²) cu următorul cuprins:

„(5²) Contribuția de asigurări sociale pentru salariații din industria de apărare, care beneficiază de indemnizații, potrivit legii, în perioada de întrerupere a activității, se suportă astfel:

a) de bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj la nivelul unei treimi din cota stabilită pentru condiții normale de muncă, reprezentând contribuția individuală de asigurări sociale;

b) de angajatori, conform prevederilor alin. (3).“

4. Litera a) a alineatului (1) al articolului 23 va avea următorul cuprins:

„a) salariile individuale brute, realizate lunar, inclusiv sporurile și adaosurile, reglementate prin lege sau prin contractul colectiv de muncă, în cazul asiguraților prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. I, sau veniturile brute de natura drepturilor salariale realizate lunar de asigurații prevăzuți la art. 5 alin. (1) pct. II și VI;“

5. La articolul 31, după alineatul (5) se introduc alineatele (6) și (7) cu următorul cuprins:

„(6) Nereținerea și nevărsarea de către angajatori a contribuției individuale de asigurări sociale prevăzute la art. 21 alin. (2) și la art. 22 alin. (1) constituie stopaj la sursă și generează plata unor penalități, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

(7) Sumele reprezentând penalități se fac venit la bugetul asigurărilor sociale de stat.“

6. Alineatul (2) al articolului 37 va avea următorul cuprins:

„(2) În perioada în care asiguratului i s-a reținut contribuția de asigurări sociale, iar angajatorul nu și-a achitat, în condițiile prezentei legi, contribuția datorată în calitatea sa de contribuabil, pe o perioadă mai mică de 6 luni, asigurații beneficiază de toate drepturile prevăzute de prezenta lege.“

7. La articolul 37, după alineatul (2) se introduc alineatele (2¹) și (2²) cu următorul cuprins:

„(2¹) În cazul în care asiguratului i s-a reținut contribuția de asigurări sociale, iar perioada de neplată a contribuției datorate de către angajator, în condițiile prezentei legi, este mai mare de 6 luni, asigurații nu pot beneficia de pensia anticipată sau de pensia anticipată parțială până la achitarea integrală de către angajator a contribuțiilor datorate și a majorărilor de întârziere aferente.

(2²) În situațiile prevăzute la alin. (2¹) asigurații pot beneficia de celelalte categorii de pensii în condițiile prevăzute de prezenta lege.“

8. Alineatul (5) al articolului 41 va avea următorul cuprins:

„(5) Asigurații care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1)—(4), dovedite prin decizia de admitere a cererii de pensionare, își pot continua activitatea numai cu acordul angajatorului.“

9. Alineatul (4) al articolului 43 va avea următorul cuprins:

„(4) Criteriile de încadrare a activităților de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare din zonele I și II de expunere la radiații se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și a Ministerului Sănătății și Familiei, în urma consultării Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare, în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.“

10. Articolul 45 va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — Personalul navigant din aviația civilă beneficiază de prevederile art. 43 alin. (2) și ale art. 44, în condițiile realizării unui număr minim de ore de zbor, salturi, respectiv starturi, aprobat prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale, a Ministerului Sănătății și Familiei și a Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, în urma consultării cu CNPAS. Hotărârea Guvernului va fi adoptată în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.“

11. Articolul 78¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 78¹. — (1) Numărul de puncte realizat de șomeri se calculează prin raportarea cuantumului drepturilor bănești lunare acordate la salariul mediu brut lunar din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică.

(2) Se exceptează de la prevederile alin. (1) persoanele care beneficiază de plăți compensatorii, pentru care s-a achitat contribuția din bugetul Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, pentru care numărul de puncte se calculează prin raportarea unei treimi din drepturile primite, în aceste cazuri, la salariul mediu brut lunar din luna respectivă, comunicat de Institutul Național de Statistică.“

12. Alineatul (1) al articolului 80 va avea următorul cuprins:

„Art. 80. — (1) Valoarea unui punct de pensie se calculează pe baza unui coeficient care nu poate fi mai mic de 30% și mai mare de 50% din salariul mediu brut pe economie, utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat.“

13. La articolul 99, după alineatul (2) se introduce alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

„(2¹) Din duratele de acordare a concediilor medicale, respectiv a concediilor pentru creșterea copiilor, exprimate în zile calendaristice de incapacitate temporară de muncă, se plătesc zilele lucrătoare.“

14. Articolul 101 va avea următorul cuprins:

„Art.101. — Indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă se suportă astfel:

A. de către angajator, în funcție de numărul de angajați avut la data ivirii incapacității temporare de muncă, astfel:

a) până la 20 de angajați, din prima zi până în a 7-a zi de incapacitate temporară de muncă;

b) între 21—100 de angajați, din prima zi până în a 12-a zi de incapacitate temporară de muncă;

c) peste 100 de angajați, din prima zi până în a 17-a zi de incapacitate temporară de muncă;

B. de bugetul asigurărilor sociale de stat, începând cu:

a) prima zi de incapacitate temporară de muncă, în cazul persoanelor prevăzute la art. 5 alin. (1) pct. III, IV, V și alin. (2);

b) ziua următoare celor suportate de angajator, conform lit. A, și până la data încetării incapacității temporare de muncă sau pensionării.“

15. Articolul 104 va avea următorul cuprins:

„Art. 104. — De drepturile prevăzute la art. 103 beneficiază toate categoriile de asigurați prevăzuți la art. 5.“

16. Litera f) a articolului 144 va avea următorul cuprins:

„f) urmărește încasarea veniturilor bugetului asigurărilor sociale de stat; organizează, îndrumă și controlează activitatea privind executarea creanțelor bugetare, potrivit dispozițiilor legale în vigoare;“

17. Litera k) a articolului 148 va avea următorul cuprins:

„k) nevirarea, în condițiile legii, la bugetul asigurărilor sociale de stat a contribuției de asigurări sociale la termenele prevăzute la art. 29;“

18. La articolul 148, după litera k) se introduce litera k¹) cu următorul cuprins:

„k¹) nevirarea, în condițiile legii, la bugetul asigurărilor sociale de stat a contribuției de asigurări sociale timp de 3 luni consecutiv;“

19. Articolul 149 va avea următorul cuprins:

„Art. 149. — Contravențiile prevăzute la art. 148 se sancționează după cum urmează:

a) cele prevăzute la lit. b), c), f), g) și i), cu amendă de la 3.000.000 lei la 6.000.000 lei;

b) cele prevăzute la lit. a), d), e), h), j), k) și l), cu amendă de la 15.000.000 lei la 50.000.000 lei;

c) cele prevăzute la lit. k¹), cu amendă de la 50.000.000 lei la 100.000.000 lei.“

20. Articolul 151 va avea următorul cuprins:

„Art. 151. — (1) Constatarea contravențiilor și aplicarea amenzilor se fac de către organele de control ale CNPAS și ale caselor teritoriale de pensii.

(2) Pentru contravențiile prevăzute la art. 148 lit. a) și b) constatarea și aplicarea amenzilor se pot face și de alt personal împuternicit al CNPAS și al caselor teritoriale de pensii, desemnat prin decizie a președintelui CNPAS.“

21. La articolul 167¹, după alineatul (3) se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

„(4) Vârstele standard de pensionare din care se face reducerea prevăzută în tabelul nr. 4 sunt cele corespunzătoare anului, respectiv lunii în care se deschide dreptul de pensie, prevăzute în anexa nr. 3.“

Art. II. — Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia de către Parlament, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marin Sârbu

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind exploatațiile agricole

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — *Exploatațiile agricole* sunt forme complexe de organizare a proprietății, prin care se pun în valoare pământul, animalele și celelalte mijloace de producție, interconectate într-un sistem unitar, în vederea executării de lucrări, prestării de servicii și obținerii eficiente de produse agricole.

Art. 2. — Exploatațiile agricole pot fi formate din una sau mai multe proprietăți de terenuri, animale și mijloace necesare procesului de producție agricolă.

Art. 3. — Exploatațiile agricole se diferențiază în funcție de:

- natura juridică a acestora;
- forma de proprietate;
- natura activității pe care o desfășoară;
- mărimea economică și dimensiunea acestora:
 - comerciale;
 - familiale.

Art. 4. — Exploatațiile agricole vor fi conduse și administrate de specialiști acreditați de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, la propunerea organelor de specialitate de la nivelul județelor și al municipiului București.

CAPITOLUL II

Dimensionarea exploatațiilor agricole comerciale

Art. 5. — (1) Dimensiunile minime pentru exploatațiile agricole comerciale sunt:

A. Pentru sectorul vegetal:

- cereale, plante tehnice și medicinale:
 - zona de câmpie 110 ha;
 - zona de deal 50 ha;

- pajiști naturale cultivate și culturi furajere pentru zona de munte 25 ha;

- legume 2 ha;

- plantații de pomi și pepiniere 5 ha;

- căpșunerii, arbuști fructiferi 1 ha;

- plantații de vii nobile, pepiniere și hamei 5 ha;

- sere și solarii 0,5 ha;

B. Pentru sectorul animalier:

- vaci de lapte 15 capete;

- taurine la îngrășat 50 de capete;

- oi sau capre 300 de capete;

- porci 100 de capete;

- alte specii de animale 100 de capete;

- găini ouătoare 2000 de capete;

- păsări pentru carne 5000 de capete;

- alte specii de pasări 1000 de capete;
- apicultură 50 de familii.

C. Pentru sectorul piscicol:

- bazine amenajate pentru producerea puietului de pește 10 ha;

- bazine amenajate pentru producerea peștelui de consum 20 ha;

- păstrăvării 1 ha.

(2) Exploatațiile agricole înființate cu respectarea dimensiunilor minime, prevăzute la alin. (1), vor beneficia de facilități financiare, similare celor practicate în statele Uniunii Europene.

Art. 6. — Exploatațiile agricole se pot constitui din:

a) terenurile dobândite în proprietate de persoanele fizice sau juridice, conform prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, și ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstruirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările ulterioare;

b) terenurile dobândite prin acte juridice între vii și pentru cauză de moarte;

c) terenurile rezultate în urma schimburilor efectuate conform prevederilor art. 12 și 13 din Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor;

d) terenurile rezultate prin asocierea liber consimțită a proprietarilor individuali;

e) terenurile arendate;

f) terenurile concesionate;

g) terenurile în proprietate comună, deținute în devălmășie;

h) terenurile în proprietate comună, pe cote-părți (individuale).

CAPITOLUL III

Sprijinul acordat exploatațiilor agricole

Art. 7. — Producătorii agricoli care dețin sau administrează exploatații agricole, dimensionate potrivit art. 5 alin. (1), pot beneficia de sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții pe produs, în scopul îmbunătățirii eficienței economice, creșterii producției și indicilor de calitate ai produselor agricole.

Art. 8. — (1) Lista produselor agricole, fondurile și sursele de finanțare se aprobă anual de Guvern, la propunerea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, pentru plăți directe, acordate producătorilor agricoli organizați în exploatații agricole, pe perioada unui an de producție.

(2) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, prin *an de producție* se înțelege perioada corespunzătoare caracteristicilor biologice ale produselor sau grupelor de produse agricole, numit și *an agricol*.

Art. 9. — (1) Exploatațiile agricole pot beneficia de facilități financiare din partea statului pentru investiții privind cumpărarea de tractoare, utilaje agricole, instalații pentru irigații, construcții de spații de producție, de stocare, de protecția mediului, construcții de adăposturi în zootehnie, sere, plantații de pomi, viță de vie, hamei, căpșunerii etc.

(2) Fondurile și sursele de finanțare, precum și modul de acordare a facilităților prevăzute la alin. (1), care nu sunt reglementate expres prin acte normative speciale, se stabilesc anual prin hotărâre a Guvernului, înainte de începerea anului agricol.

Art. 10. — Exploatațiile agricole și deținătorii de depozite autorizate beneficiază de ajutoare de depozitare pentru produse agricole, în condițiile legii.

Art. 11. — Producătorii agricoli organizați în exploatații agricole primesc de la procesatori ajutoare de producție sub formă de avans, de cel puțin 30% din valoarea contractată, pe baza contractelor încheiate între aceștia înainte de începerea anului agricol.

Art. 12. — (1) Producătorii agricoli, proprietari sau administratori de exploatații agricole, pot beneficia de credit ipotecar potrivit legii.

(2) Pentru garantarea creditului primit, prevăzut la alin. (1), pot fi ipotecate bunurile imobile sau gajate bunurile mobile, inclusiv certificatele de depozit.

CAPITOLUL IV

Exploatații agricole familiale

Art. 13. — Exploatațiile agricole cu dimensiuni sub limitele prevăzute la art. 5 alin. (1) sunt *exploatații agricole familiale*.

Art. 14. — (1) Exploatațiile agricole familiale pot beneficia de servicii de consultanță gratuite, conform legislației în vigoare.

(2) Exploatațiile agricole familiale pot fi stimulate pentru practicarea agriculturii ecologice, prin acordarea de facilități financiare suplimentare, stabilite prin legi speciale.

CAPITOLUL V

Organizarea teritoriului exploatațiilor agricole

Art. 15. — (1) Prin *organizarea teritoriului exploatațiilor agricole* se înțelege cadrul necesar pentru buna desfășurare a proceselor de producție, prin stabilirea categoriilor de folosință a terenurilor, schimbul de terenuri, rec-tificări de hotare, amplasarea și dimensionarea exploatațiilor tarlalelor și parcelelor.

(2) Organizarea teritoriului exploatațiilor agricole se execută pe bază de studii și proiecte.

(3) Organizarea teritoriului se realizează prin:

a) corelarea dezvoltării agriculturii din zonă cu celelalte activități economice și sociale, care să conducă la creșterea producției agricole și la exploatarea în ansamblu a teritoriului;

b) organizarea terenului pe categorii de folosință agricolă, și anume:

- organizarea terenului arabil;
- organizarea plantațiilor pomicole, viticole și de hamei;
- organizarea pășunilor și fânețelor;

c) stabilirea rețelei de drumuri agricole.

Art. 16. — Pentru stabilirea categoriilor de folosință se au în vedere:

a) reducerea dispersării categoriilor de folosință neeconomice situate în parcele mici, izolate, intercalate;

b) corectarea amplasării neraționale a unor categorii de folosință față de ansamblul elementelor teritoriale, relief, centre de producție, căi de comunicație, canale de desecare, canale de irigații;

c) creșterea suprafeței categoriilor superioare de folosință, în special a celei arabile;

d) crearea unor suprafețe compacte, pe fiecare categorie de folosință, de dimensiuni economice în cadrul fiecărei exploatații agricole;

e) punerea în valoare a terenurilor slab productive pentru agricultură;

f) corelarea permanentă a condițiilor social-economice locale cu cele ecologice;

g) aplicarea rezultatelor cercetării științifice în domeniu.

Art. 17. — Organizarea terenului arabil constă în amplasarea categoriei de folosință prin stabilirea perimetrelor exploatațiilor, rațional amplasate și delimitate, stabilirea asolamentelor în funcție de fertilitatea terenului arabil, condițiile de relief, tipurile de culturi etc.

Art. 18. — Organizarea terenului plantațiilor pomicole, viticole și de hamei constă în stabilirea perimetrelor exploatațiilor agricole în funcție de relief, sol, tipurile de plantații, rețele de drumuri, lucrări de îmbunătățiri funciare și de construcțiile necesare în vederea desfășurării normale a procesului de producție, prelucrare și comercializare a produselor.

Art. 19. — Organizarea terenului pășunilor constă în delimitarea unităților de exploatare în funcție de speciile de animale, numărul acestora, de relieful terenului, natura lucrărilor de îmbunătățiri funciare, sursele de apă, construcțiile utilitare aferente și asigurarea legăturilor funcționale cu satele, comunele, orașele și centrele de colectare, prelucrare și valorificare a produselor.

Art. 20. — Stabilirea rețelei de drumuri agricole constă în amplasarea și dimensionarea acesteia, pe baza legislației în vigoare, ca o completare a rețelei de drumuri de interes general, în funcție de relieful terenului și de lucrările de îmbunătățiri funciare, avându-se în vedere asigurarea accesului la fiecare parcelă sau tarla al tractoarelor și mașinilor agricole.

Art. 21. — (1) Proiectele de organizare a terenului, pe categorii de folosință agricolă, și stabilirea rețelei de drumuri agricole se întocmesc de instituțiile specializate de la nivel central, județean și local, împreună cu consiliile locale și consiliile județene, cu acordul prealabil al proprietarilor.

(2) Proiectele elaborate cu respectarea prevederilor alin. (1) devin obligatorii.

(3) Actele în legătură cu organizarea teritoriului exploatațiilor agricole sunt scutite de taxă de timbru.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 22. — În bugetul de stat se vor prevedea, anual, cheltuielile necesare finanțării acțiunilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 23. — Până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Administrației Publice și Ministerul Finanțelor Publice vor elabora normele metodologice de aplicare a acesteia, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

Art. 24. — Până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, împreună cu Ministerul Administrației Publice, va elabora normele tehnice de întocmire a proiectelor de organizare a teritoriului exploatațiilor agricole prevăzute la art. 15—21.

Art. 25. — (1) Prezenta ordonanță de urgență va intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență orice dispoziții contrare se abrogă.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,

Ovidiu Natea,

secretar de stat

Ministrul administrației publice,

Octav Cozmâncă

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 27 iunie 2001.

Nr. 108.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro